

Kitab Daniel - Nomer Genep Belas

Lambang-lambang

Jeff Pippenger

2023-12-11

Saméméh urang ngabahas pasal katilu tina Daniel, urang baris mertimbangkeun heula sababaraha perlambang nubuat anu bisa ngamungkinkeun urang ngartos éta pasal kalayan leuwih jembar. Daniel, Hananiah, Mishael, jeung Azariah dipaké ku Roh Suci pikeun ngawakilan perlambang-perlambang nubuat anu tangtu, dumasar kana kontéks tempat maranéhna dipaké. Dina pasal kahiji, maranéhna digambarkeun minangka opat jalma mulya, tanpa aya bédana, nepi ka ahir éta pasal, nalika Daniel dipikawanoh miboga karunia “ngarti kana sagala titingalian jeung impian.”

Ngeunaan kaopat murangkalih ieu, Allah maparin ka maranéhna pangaweruh jeung kaparigelan dina sagala élmu pangajaran jeung hikmat; ari Daniel mah dipaparin pangarti dina sagala titingalian jeung impian. Daniel 1:17.

Dina bab kahiji, salaku lambang “opat” maranéhna ngawakilan umat Allah dina poé-poé panungtungan di sakuliah dunya. “Opat” téh hiji lambang anu ngawakilan lingkup sadunya, sarta sakabéh nabi keur nyarita ngeunaan poé-poé panungtungan. Opat jalma mulya dina bab kahiji ngawakilan umat Allah dina poé-poé panungtungan, sarta dina ayat tujuh welas pikeun kahiji kalina dijieun bédana antara Daniel jeung tilu jalma mulya éta, anu ngagambarkeun lambang tina hiji “gabungan tilu-jeung-hiji.”

Lambang “gabungan tilu-jeung-hiji” kapanggih sababaraha kali dina Firman anu diilhamkeun. Éta ngawakilan sababaraha bebeneran, gumantung kana kontéksna. Éta ngawakilan sajarah talatah tilu malaikat anu dimimitian dina “waktos ahir” taun 1798, sarta anu réngsé dina panutupan mangsa kurnia. Katilu talatah éta diwakilan dina gerakan malaikat kahiji, sarta gerakan éta diteruskeun ku malaikat kaopat dina Wahyu dalapan welas, ku kituna jadi hiji gabungan tilu-jeung-hiji.

Dina kontéks nu tangtu, éta bisa ngawakilan gerakan amanat malaikat kahiji dina sajarah Millerite ku angka hiji, dina paduan jeung gerakan amanat malaikat katilu ku angka tilu. Ku kituna, “gabungan tilu-jeung-hiji” ogé bisa diwakilan minangka “gabungan hiji-jeung-tilu”. “Gabungan tilu-hiji” anu simbolis jalan minangka hiji lambang boh ku hiji—miheulaan tilu, atawa ku tilu—miheulaan hiji. Dina tungku seuneu Nebukadnesar, dina pasal tilu kitab Daniel, urang mimiti ningali tilu jalma mulya éta, tuluy anu kaopat anu sarupa jeung Putra Allah.

Sarta eta tilu gizon horiek, Sadrach, Mesach eta Abednego, loturik erori ziren suzko labe sutsuaren erdira. Orduan Nabukodonosor erregea txunditurik gelditu zen, eta presaka jaiki, hitz egin, eta bere aholkulariei esan zien: Ez ote genituen hiru gizon loturik bota suaren erdira? Haiek ihardetsi, eta erregeari esan zioten: Egia da, errege jauna. Hark ihardetsi, eta esan zuen: Hara, nik lau gizon askaturik ikusten ditut, suaren erdian dabiltzala, eta ez dute kalterik; eta laugarrenaren itxura Jainkoaren Semearen antzekoa da. Daniel 3:23–25.

Teu aya mamang yén aya alesan ilahi anu sampurna, sarta kanyataan sajarah anu cermat, nu ngajelaskeun ka urang naha Daniel henteu kagambarkeun dina ibadah ka arca emas dina pasal katilu; nanging salah sahiji alesan nubuatanana nya éta yén lamun Daniel hadir dinya, anjeunna bakal ngaruksak perlambangan nubuatan ngeunaan gabungan tilu-jeung-hiji dina tungku seuneu. Dina perkara Gideon, éta téh Gideon jeung tilu pasukanana, masing-masing saratus urang. Kristus remen aya babarengan jeung tilu murid.

Sarta sanggeus genep poe, Isa nyandak Petrus, Yakobus, jeung Yohanes dulurna, tuluy mawa maranéhna naék ka hiji gunung anu luhur, nyorangan. Di dinya Anjeunna robah rupa di hareupeun maranéhna; beungeut-Na hérang siga panonpoé, jeung papakéan-Na bodas siga cahaya. Mateus 17:1, 2.

Hiji-jeung-tilu, atawa tilu-jeung-hiji; éta lambang anu sarua, sabab maranéhna sadayana ngagambarkeun sawatara unsur nubuat ngeunaan poé-poé panungtungan, jeung poé-poé panungtungan téh nyaéta poé-poé pangadilan. Poé-poé pangadilan dimimitian dina taun 1798, ku pangucapan yén pangadilan panalungtikan baris dimimitian dina 22 Oktober 1844. Jeung poé-poé pangadilan terus lumangsung nepi ka mangsa kasempetan manusa pikeun tobat mimiti nutup dina hukum Minggu anu geura datang, nalika hukuman-hukuman éksékutip Allah mimiti lumangsung sarta laun-laun beuki ngaronjat nepi ka kasempetan éta nutup sapinuhna sarta tujuh bala panungtungan kajadian. Dina tungku seuneu Nebukadnesar, tilu jalma satia, anu saterusna di hijikeun ku Kristus, ngagambarkeun panji. Dina pangbakalan arca emas éta, sakabéh bangsa anu ngawangun kakaisaran Nebukadnesar hadir.

Jeung Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji ka bangsa-bangsa ti kajauhan, sarta bakal ngahiuk ka maranéhna ti tungtung bumi; jeung, tenjo, maranéhna baris datang kalayan gancang, kalawan tumaninah. Yesaya 5:26.

Tujuh puluh taun pangbuangan Daniel téh mangrupa lambang penting séjén anu kudu dipikawanoh, sarta éta kapanggih sababaraha kali dina Firman anu diilhamkeun. Ti Yoyakim nepi ka Koresy ngagambarkeun tujuh puluh taun anu sabenerna tina pangbuangan Daniel. Dina 2 Tawarikh, tujuh puluh taun ngagambarkeun mangsa tanah éta bakal reureuh sarta ngararasakeun poé-poé Sabatna. Dina Yesaya 23, tujuh puluh taun ngagambarkeun sajarah Amérika Sarikat ti 1798 nepi ka hukum Minggu, sarta ku kituna ogé ngagambarkeun sajarah anu saajar tina tanduk Republikanisme jeung tanduk Protestanisme sajati. Sadérék White nyaluyukeun tujuh puluh taun jeung sarébu dua ratus genep puluh taun mangsa Poék Abad Kapapaan.

“Kiwari gereja Allah bébas pikeun neruskeun nepi ka réngséna rarancang ilahi pikeun kasalametan hiji bangsa anu leungit. Salila mangabad-abad umat Allah ngalaman pangwatesan kana kabébasanana. Pangwawaran Injil dina kasucianana dilarang, sarta hukuman anu pangbeuratna ditibankeun ka jalma-jalma anu wani henteu nurut kana parentah-parentah manusa. Balukarna, kebon anggur moral anu agung milik Gusti ampir sakabéhna henteu digarap. Jalma-jalma dipiceun tina cahaya pangandika Allah. Poékna kasasaran jeung tahayul ngancam mupus pangaweruh ngeunaan agama anu sajati. Gereja Allah di bumi saéstuna aya dina kaayaan panawanan salila mangsa panjang panganiayaan anu teu weléh-weléhan ieu, sakumaha anak-anak Israil ditawan di Babul dina mangsa pembuangan.” Prophets and Kings,

Sakali geus kaharti yén salaku hiji lambang, tujuh puluh taun éta ogé ngawakilan sarébu dua ratus genep puluh taun Jaman Poék, mangka gambaran ngeunaan “tilu satengah taun”, atawa “opat puluh dua bulan”, atawa “mangsa, mangsa, jeung satengah mangsa” anu sacara simbolis ngawakilan Jaman Poék, ngalegaan harti jeung panerapan tina tujuh puluh taun anu simbolis.

Dina kitab Daniel, tujuh puluh taun téh diidentifikasikeun minangka mangsa ti saprak pangwasa kana pesen anu kahiji nepi ka pangadilan. Mangsa éta aya dina unggal gerakan réformasi anu suci, sarta ku kituna, tujuh puluh taun ngawakilan garis-garis bebeneran séjén anu henteu nekenkeun unsur waktu, tapi nyangkem kana tujuan tina éta mangsa. Upamana, mangsa tujuh puluh taun téh digambarkeun ku Malakhi minangka mangsa nalika utusan perjangjian ngamurnikeun putra-putra Léwi. Sadérék White ngahubungkeun pamurnian urang Léwi dina Malakhi jeung dua kali Kristus ngabersihan Bait Allah. Mangsa anu sarua éta téh mangsa waktu pamaséhan saratus opat puluh opat rébu. Éta ogé mangsa nalika hujan panungtungan dicurahkeun saeutik-saeutik sacara terus maju. Mangsa anu sarua ogé mangrupa waktu panguiji tina gambar sato galak, anu ngarah kana tanda sato galak. Mangsa éta ogé mangrupa “poé persiapan” nubuat, anu ngarah kana hukum Minggu, anu ogé mangrupa “poé Sabat”. Dina éta mangsa aya waktu paburencay, jeung waktu pangumpulan, anu duanana mangrupa unsur-unsur tina “tujuh waktu.”

Dina kitab Daniel, Yoyakim téh lambang tina dipaparin kakawasaanana pesen anu kahiji. Dina patalina jeung dua raja anu nuturkeun anjeunna, anjeunna saukur malaikat anu kahiji tina tilu malaikat anu mingpin ka, sarta réngsé dina, pangadilan. Kores téh lambang lain wungkul hukum Minggu, tapi anjeunna ogé hiji “tanda” tina pangluputan. Daniel téh hiji unsur tina gabungan tilu-jeung-hiji, sarta ogé bagian tina gambaran opat-rangkep sakuliah dunya ngeunaan umat Allah. Daniel ogé lambang utusan Élias, sarta anjeunna ogé ngagambarkeun Yohanes dina kitab Wahyu. Anjeunna ogé lambang jalma-jalma anu narima meterai Allah. Ngaran “Daniel” hartina “hakimna Allah”, atawa “Allahna pangadilan”, ku kituna anjeunna jadi lambang pangadilan, sarta ogé lambang Laodikia, sabab Laodikia hartina “hiji umat anu diadili” atawa “hiji umat anu aya dina kaayaan pangadilan”. Pangadilan ka Laodikia ahirna dumasar kana panolakan maranéhna kana pangaweruh anu dibuka segelna dina kitab Daniel.

Nebukadnésar téh lambang boh tanduk Républikan boh tanduk Protestan sajati ti Amérika Sarikat, sarta anjeunna ogé mangrupa lambang Amérika Sarikat ti awalna nepi ka tungtungna. Nalika urang nepi ka Daniel pasal opat jeung lima, urang bakal manggihan yén Nebukadnésar ngawakilan “mangsa ahir” dina taun 1798, sarta Bélsasar ngawakilan hukum Minggu. Nebukadnésar, dina ahir “tujuh mangsa” hukuman, jadi hiji panguasa nu kawas anak domba anu geus tobat, tapi putrana tungtungna nyarita kawas naga, pas saméméh karuksakanana.

“Ka pamingpin pangahirna Babul, sakumaha dina perlambang ka nu kahijina, geus sumping putusan ti Nu Jaga ilahi: ‘Nun raja, ... ka anjeun ieu dipidangkeun; Karajaan geus dicabut ti anjeun.’ Daniel 4:31.” *Prophets and Kings*, 533.

Daniel pasal hiji ngagambarkeun sajarah gerakan Millerite ti 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844. Éta ogé ngagambarkeun 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu. Éta ogé

ngagambarkeun anu kahiji tina tilu amanat malaikat, anu ogé ngagambarkeun lambang nubuat anu kadua tina sajarah Amérika Sarikat ti 1798 nepi ka hukum Minggu.

Sigana gambaran anu pangpentingna tina pasal kahiji kitab Daniel nyaéta yén éta mangrupa hal anu kahiji disebatkeun dina kitab nubuat anu diwangun ku kitab Daniel jeung kitab Wahyu babarengan. Éta téh anu kahiji tina tilu ujian nubuat anu kudu dipibanda ku saurang murid nubuat. Éta téh anu kudu “didahar” sangkan bisa ngalangkungan ujian-ujian saterusna.

Dina Tulisan-Tulisan Mimiti, sakumaha geus dicutat leuwih ti sakali dina artikel-artikel ieu, Sadérék White ngaidéntifikasi prosés ujian tilu-léngkah dina sajarah Kristus dina hiji paragraf, tuluy dina paragraf saterusna anjeunna ngaidéntifikasi prosés ujian tilu-léngkah dina sajarah Millerit. Anjeunna ngajéntrékeun yén jalma-jalma dina jaman Kristus anu nampik talatah Yohanes, moal bisa nampa mangpaat tina pangajaran-pangajaran Yesus. Paragraf saterusna ngamungkinkeun saha baé anu daék ningali, yén ujian kahiji pikeun kaum Millerit nyaéta William Miller, anu ku Sadérék White diidéntifikasi minangka anu dilambangkeun ku duanana Yohanes Jurubaptis jeung Élia. Dua saksi tina ujian kahiji éta netepkeun yén Daniel pasal hiji téh talatah Élia. Lamun pasal hiji ditampik, moal aya mangpaat naon-naon tina pasal dua jeung tilu.

Isa jeung malaikat kadua nuturkeun Yohanes Pambaptis jeung malaikat kahiji dina sajarah maranéhna masing-masing. Sanggeus Isa aya pangadilan salib, sarta malaikat katilu sumping nalika pangadilan panalungtikan dimimitian. Kuciwa para murid dina waktu salib ngagambarkeun kuciwa gedé tanggal 22 Oktober 1844. Daniel pasal hiji téh Élia, sakumaha diwakilan ku Yohanes Pambaptis jeung William Miller, tapi éta teu bisa dipisahkeun tina pasal dua jeung tilu. Bareng, pasal-pasal éta téh injil langgeng, anu salawasna mangrupa talatah pangujian nubuat tilu léngkah anu ngahasilkeun tuluy misahkeun dua golongan anu nyembah. Ku sabab éta, lamun tilu pasal éta dipisahkeun, éta bakal jadi injil anu séjén.

Sanajan kami, atawa malaikat ti sawarga, ngawawarkeun ka maraneh Injil anu béda ti anu geus kami piwawarkeun ka maraneh, sing jadi anjeunna kakenaan kutuk. Sakumaha geus ku kami diucapkeun ti heula, kitu deui ayeuna ku sim kuring diucapkeun deui: Lamun aya saha baé ngawawarkeun ka maraneh Injil anu béda ti anu geus ku maraneh ditampi, sing jadi anjeunna kakenaan kutuk. Galata 1:8, 9.

Daniel pasal hiji nyadiakeun jalan pikeun utusan perjangjian sangkan ngadadak sumping ka Bait-Na, sarta éta ogé ngawakilan sora anu ngajerit di padang gurun. Padang gurun digambarkeun minangka hiji mangsa paburencay, nalika tempat suci jeung pasukan keur diinjak-injak. Dina Daniel pasal hiji, Daniel aya di padang gurun, keur dipaburencay jeung diperbudak. Amanat dina pasal hiji nyadiakeun jalan pikeun amanat dina pasal dua, dimana Kristus nyucikeun sarta asup kana perjangjian jeung putra-putra Lewi. Putra-putra Lewi diidéntifikasi minangka lambang umat pilihan Allah, sabab maranéhna nangtung satia babarengan jeung Musa dina krisis patung emas Harun, sarta pasal tilu tina Daniel ogé mangrupa krisis patung emas.

Shadrach, Meshach, jeung Abednego téh ibarat urang Lewi anu geus disucikeun ti heula saméméh ujian “patung sato galak” dina patung emas. Dina upacara éta Nebukadnesar nyadiakeun orkestra, palacur Tirus ngalagukeun lagu-lagu, sarta Israil rohani nu murtad sujud tuluy nari bari taranjang

nuturkeun musik ngurilingan patung emas éta.

Kitab Daniel jeung Wahyu téh hiji kitab anu sarua, sarta Kristus salaku Alfa jeung Omega ayeuna keur muka segel kitab anu ngagambarkeun Wahyu Yesus Kristus. Kaleresan anu pangheulana pisan ku Anjeunna disimpen dina éta kitab nyaéta talatah tilu malaikat. Tilu pasal kahiji dina Daniel téh mangrupa talatah tilu malaikat. Kaleresan-kaleresan anu patali jeung talatah tilu malaikat dina Wahyu pasal opat welas, dihontal kana kasampurnaan nalika dipikawanoh yén éta téh mimitina geus disebatkeun dina tilu pasal kahiji Daniel. Dina Wahyu opat welas éta diidentifikasi minangka injil anu langgeng, sarta éta keur ngapung di langit, ku kituna nandakeun talatah anu ditepikeun ka sakuliah dunya dina poé-poé panungtungan. Dina tilu pasal kahiji Daniel, pangalaman lalaki jeung awéwé anu mawa éta talatah ka dunya digambarkeun. Wahyu opat welas nyaéta garis bebeneran lahiriah, anu ngawakilan ku perlambang, talatah tilu malaikat. Injil anu langgeng, jeung talatah unggal tina tilu malaikat éta, dihontal kana kasampurnaan ku garis bebeneran batiniyah anu diwakilan dina tilu pasal kahiji Daniel.

Tilu bab kahiji ngagambarkeun loba pisan bebeneran anu endah, sarta salah sahiji bebeneran éta nyaéta yén tilu amanat téh mangrupa hiji prosés pangujian tilu léngkah anu diwangun ku ujian ngeunaan kadaharan, tuluy dituturkeun ku ujian paningal, anu satuluyna dituturkeun ku ujian lakmus. Tangtu waé aya cara-cara séjén pikeun méré sebutan kana éta tilu ujian, tapi éta sebutan bisa katingali kalawan écés dina bab kahiji, sarta bisa katingali deui dina bab hiji nepi ka tilu. Tilu bab éta kudu dipikawanoh babarengan minangka hiji lambang.

“Pesen kahiji jeung kadua dipaparin dina taun 1843 jeung 1844, sarta ayeuna urang aya dina handapeun pangumuman pesen katilu; tapi katilu pesen éta kénéh kudu diproklamasikeun. Ayeuna ogé sarua pentingna saperti saméméhna, yén éta pesen-pesen kudu diulang deui ka jalma-jalma anu keur neangan bebeneran. Ku kalam jeung sora urang kudu ngagelarkeun pangumuman éta, némbongkeun runtuyanana, jeung panerapan nubuatan-nubuatan anu mawa urang ka pesen malaikat katilu. Moal aya anu katilu lamun teu aya anu kahiji jeung kadua. Pesen-pesen ieu kudu urang pasihkeun ka dunya ngaliwatan tulisan-tulisan terbitan jeung khutbah-khutbah, bari némbongkeun dina runtuyan sajarah nubuatan hal-hal anu geus kajadian jeung hal-hal anu bakal kajadian.” Selected Messages, buku 2, 104, 105.

Teu jadi soal naha antara sajarah sabenerna dina pasal dua jeung tilu téh ngan aya hiji poé, atawa saminggu, atawa dua puluh taun; éta sacara simbolis ngagambarkeun pangujian anu maju tina tilu tés. Nebukadnesar kagum jeung kacida héranna yén Allah, ngaliwatan nabi Daniel, sanggup nyaho impianana sarta méré tafsiran kana éta impian anu kacida merenahna, nepi ka éta téh ngan bisa kaharti minangka bebeneran. Sanajan kitu, dina pasal tilu, Nebukadnesar gagal dina tés kadua tina pasal dua, sabab anjeunna mutuskeun nempatkeun kahayang manusa anu pinuh ku kasombongan dirina sorangan di luhur pamanifestasian anu ajaib tina kakawasaan Allah, anu nandeskeun harti ilahi tina impian rusiah éta.

Dina ngadegkeun arca emas dina pasal katilu, anjeunna gagal dina ujian katilu—ujian lakmus. Sadrakh, Mesakh, jeung Abednego lulus dina ujian lakmus éta. Nebukadnesar narima tanda sato galak, ari tilu jalma utama éta narima segel Allah. Tilu pasal kahiji dina kitab Daniel kudu dipikaharti dina kontéks tilu malaikat dina Wahyu opat welas. Sanajan tilu pasal éta kacida

basajana, nepi ka écés pisan sahingga ilaharna dipaké minangka carita keur barudak Kristen, sabenerna éta pasal-pasal téh ngawakilan, meureun, tilu pasal anu pangjerona dina Pangandika Allah.

Urang baris neruskeun kana pasal katilu Kitab Daniel dina tulisan salajengna.

“Kaagungan kosong jeung panindesan anu katingali dina laku lampah raja kapid, Nebukadnezar, keur dimanifestasikeun sarta baris terus dimanifestasikeun dina jaman urang. Sajarah bakal ngulang deui dirina. Dina jaman ieu ujian bakal nanceb dina perkara pangreksaan Sabat. Sakumna jagat sawarga nenjo manusa nginjak-injak hukum Yéhuwa, ngajadikeun pangéling-ngéling Allah, tanda antara Anjeunna jeung umat-Na anu nurut kana parentah-parentah-Na, jadi perkara anu taya hartina, hal anu pantes dihina, sedengkeun hiji sabat tandingan ditinggikeun sakumaha gambar emas anu gedé di dataran Dura. Jalma-jalma anu ngakukeun dirina urang Kristen bakal nyaur ka dunya supaya miara sabat palsu ieu anu ku maranéhna dijieun. Sakur anu nampik bakal ditempatkeun dina handapeun hukum-hukum anu neken. Ieu téh misteri kajahatan, rarancang agénsi-agénsi satanis, anu dilaksanakeun ku jalma dosa.” The Youth’s Instructor, July 12, 1904.